

ESCAPAMENT DELS COSTUMS DEL MÓN

Dissabte 20 de gener

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Salms 119:11; Efesis 6:18; Romans 8:5, 6; Hebreus 11:1-6; 1 Reis 3:14; Ezequiel 36:26, 27.

PER MEMORITZAR:

“La riquesa no val res el dia de la ira; però la justícia deslliura de la mort [...]. Qui confia en la seva fortuna caurà; però els justos reverdiran com fullatge ufanós” (Proverbis 11:4, 28).

Encara que Satanàs va fracassar amb Jesús, ha tingut èxit amb tots els altres. I seguirà tenint èxit llevat que lluitem amb l'armadura i el poder de Déu, l'únic que ens ofereix la llibertat dels esquers del món.

Per tant, hem de centrar la nostra atenció en el nostre Proveïdor celestial. David es va adonar del seu veritable valor en aquesta vida quan va escriure: “Els opulents s'emprobeixen i passen fam, però als qui busquen Jehovà no els mancarà cap bé” (Salms 34:10). Salomó va reconèixer que la saviesa i la intel·ligència eren més valuosos que la plata i l'or refinat (Proverbis 3:13, 14). La veritable felicitat i la vida recta sorgeixen d'apartar la vista de les nostres possessions i mirar al Crist vivent, que ens posseeix.

La nostra única esperança per escapar de l'encant del món és una relació vital i reeixida amb Jesús. Aquesta setmana estudiarem els elements d'aquesta relació i el determinant que és per al nostre propi èxit espiritual reconèixer el poder darrere de la màscara del món i veure la importància de Crist com la veritable raó de viure.

UNA RELACIÓ AMB CRIST

L'amor a les possessions mundanes, fins i tot per part dels que no tenen molt, pot ser una cadena poderosa que lligui l'ànima al món en lloc de Crist. Fins i tot si no tenim moltes possessions terrenals, l'apassionat desig d'aconseguir béns materials pot convertir-se en una terrible maledicció que, si no es posa sota el control del Senyor, allunya l'ànima de la salvació. Satanàs ho sap i, per això, fa servir l'amor per les possessions materials per entrapar a tots els que pugui.

Quina és la nostra única protecció?

“Tingueu el pensament en les coses de dalt i no en les de la terra” (Colossencs 3:2). Com fem el que ens indica Pau? (Veure també Salms 119:11; Efesis 6:18.)

Quins altres versicles pots trobar que ens diguin en què hem de mantenir enfocada la nostra ment? (Fixa't, per exemple, en Filipencs 4:8.)

L'única cura per la mundanalitat, qualsevol quina sigui la seva forma, és una contínua devoció a Crist (Salms 34:1) durant els daltabaixos de la vida. Moisès “considerava que l'oprobri del Crist era una riquesa més gran que tots els tresors de l'Egipte” (Hebreus 11:26). Abans que qualsevol cap altra relació, Crist ha de ser la nostra prioritat màxima. Crist busca un compromís basat en la convicció, no en la preferència; és a dir, hem de consagrar-nos a Crist pel que ell és i pel que ha fet per nosaltres, no per algun avantatge immediat que puguin aportar la nostra fe i el nostre compromís amb ell.

La nostra vida ha de amagar-se en Jesús, i els seus plans han de ser els nostres plans. El veritable compromís és posar la nostra mà a l'arada sense “mira[r] cap enrere” (Lluc 9:62). Quan assumim aquest tipus de compromís, Jesús ens eleva al nostre màxim potencial. Quan ens lliurem a ell, ell trencarà el domini del món sobre les nostres ànimes. La nostra atenció s'ha de fixar en Crist en comptes del material; únicament això omplirà el buit en la nostra vida.

Pensa en una oportunitat on vas adquirir una possessió material, alguna cosa que realment estaves desitjós de tenir. Quant de temps van durar l'alegria i la satisfacció abans que s'esvaïssin i tornessin al lloc on vas començar?

EN LA PARAULA

S'han distribuït més de sis mil milions d'exemplars de la Bíblia a tot el món, però quants la consideren la Paraula del Déu vivent? Quants la llegeixen amb un cor sincer i obert per conèixer la veritat?

Un estudi bíblic apropiat orienta la nostra brúixola espiritual i ens permet navegar per un món de falsedat i confusió. La Bíblia és un document viu d'origen diví (Hebreus 4:12), i com a tal ens assenyala les veritats que no podem obtenir en cap altre lloc. La Bíblia és el full de ruta de Crist per a la vida diària, i ens educa a expandir el nostre intel·lecte i refinar el nostre caràcter.

Llegeix Joan 5:39; 14:6; i 20:31. La Bíblia, específicament els evangelis, ens donen la informació més autoritzada sobre Jesús. Què diuen aquests versicles específics en Joan i per què és tan important per a tots els que creiem en Jesús?

Estudiem la Bíblia perquè és la font suprema de la Veritat. Jesús és la Veritat i a la Bíblia descobrim Jesús a mesura que el podem conèixer, gràcies a la manera en què ens ha estat revelat allà. Aquí, a la Paraula de Déu, a l'Antic Testament i al Nou Testament, aprenem qui és Jesús i què va fer per nosaltres. Llavors ens vam enamorar d'ell, i confiem la nostra vida i la nostra ànima a la seva custòdia eterna. En seguir a Jesús i obeir les seves paraules, segons es revelen a la seva Paraula, ens podem alliberar dels llaços del pecat i del món. “Així, doncs, si el Fill us allibera, sereu realment lliures” (Joan 8:36).

Llegeix Romans 8:5 i 6. Aquí, de què se'ns adverteix, i de quina manera l'estudi de la Paraula de Déu ens pot ajudar en aquesta lluita per la nostra ment?

L'amor al món, especialment l'amor a les possessions mundanes, fàcilment pot allunyar-nos de Déu si no anem amb compte. Per això hem de romandre en la Paraula, que ens assenyala les realitats eternes i espirituals, tan crucials per a la vida cristiana.

L'amor a les coses mundanes mai eleva la ment a la moralitat espiritual, sinó que reemplaça els principis bíblics per la cobdícia, l'egoisme i la luxúria. L'amor, segons es revela a la Bíblia, construeix relacions en ensenyar-nos la importància de donar-nos als altres. Al contrari, la mundanalitat implica obtenir coses per a nosaltres, que és l'oposat a tot el que Jesús representa.

LA VIDA D'ORACIÓ

“Això és la vida eterna: que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i aquell qui tu has enviat, Jesucrist” (Joan 17:3). No és estrany que els cristians sovint diguin que la seva fe gira al voltant d'una relació amb Déu. Si conèixer Déu és “vida eterna”, llavors podem trobar aquesta vida a través d'una relació amb ell. I, per descomptat, el primordial d'aquesta relació és la comunicació. Ahir vam veure que Déu es comunica amb nosaltres mitjançant la seva Paraula divina. Nosaltres, al seu torn, combreguem amb ell per mitjà de l'oració.

Si, com hem vist, hem de posar la nostra ment i cor en les coses celestials i no en les coses d'aquest món, llavors la pregària és fonamental. Això és així perquè, per la seva mateixa naturalesa, l'oració ens assenyala un Regne més elevat que el del món mateix.

Però fins i tot aquí hem de parar atenció perquè de vegades les nostres oracions poden ser merament una expressió de la nostra pròpia naturalesa egoista. Per això ens cal pregar en submissió a la voluntat de Déu.

Fa anys, una dona entonava aquestes paraules: “Oh, Senyor, em compraries un Mercedes-Benz?”. Era la seva manera d'atacar el materialisme dels que professen tenir fe en Déu. També nosaltres hem d'estar segurs que quan preguem, que és en si mateix un acte de submissió a Déu i de mort al món, estem buscant la voluntat de Déu, no només la nostra.

Llegeix Hebreus 11:1 al 6. Quin és el component fonamental que ha de barrejar-se amb totes les nostres oracions? A més, què vol dir acostar-se a Déu amb fe i pregar amb fe?

Si les nostres oracions no van unides a la fe, hi haurà presumció, la fe falsa de Satanàs. “La pregària i la fe estan íntimament lligades i necessiten ser estudiades juntes. En l'oració de fe hi ha una ciència divina; és una ciència que ha de comprendre tot el que vulgui tenir èxit en l'obra de la seva vida. Crist diu: ‘Tot allò que demaneu en oració, creieu que ja ho teniu concedit, i serà vostre’ (Marc 11:24). Ell explica clarament que la nostra petició ha d'estar d'acord amb la voluntat de Déu; hem de demanar coses que ell hagi promès i tot el que rebem ha de ser utilitzat per fer la seva voluntat. Quan es satisfan les condicions, la promesa és indubtable” (LO 318).

Revisa la teva vida d'oració. Per què preguntes? Què diuen les teves oracions sobre les teves prioritats? Per quines altres coses necessaries pregar?

LA VIDA DE SAVIESA

Una de les històries més boniques de la Bíblia és la de la comanda que Salomó li fa a Déu, perquè li doni sobretot un “cor amatent per a jutjar el teu poble, per a poder diferenciar el bé del mal; perquè, qui és capaç de jutjar aquest poble tan nombrós?” (1 Reis 3:9).

Quin important missatge li va donar Déu a Salomó que, si l'hagués tingut en compte, hauria salvat al rei de la ruïna que li van implicar les seves possessions? Per què allò que Déu li va dir és tan important per a tots nosaltres? 1 Reis 3:14; veure també 1 Joan 5:3; 1 Pere 4:17.

Salomó tenia una saviesa extraordinària, però la saviesa en si mateixa, si no es posa en pràctica i no es viu, esdevé només bona informació. En el sentit bíblic de la paraula, la saviesa que no es posa en pràctica en realitat no és saviesa. Es perdran molts que hauran tingut molta informació correcta sobre Déu i els seus requeriments. Però la manca d'obediència de Salomó va fer que s'allunyés dels camins als quals el Senyor l'havia cridat. Poc després, va entrar en raó i amb humilitat va escriure: “Perquè la saviesa és millor que les perles: i totes les coses desitjables no s'hi poden ni comparar” (Proverbis 8:11, *SBT*).

La saviesa és l'aplicació del coneixement i l'enteniment. El coneixement representa els fets; l'enteniment representa el discerniment; i la saviesa es dona en el procés d'aplicar el nostre enteniment i coneixement a la nostra vida. Un majordom savi no només necessita coneixement i enteniment, sinó l'experiència que s'obté en viure aquest coneixement i enteniment.

L'exemple de Salomó ens mostra amb quanta facilitat fins el més savi i el més entès pot veure's arrossegat per la buidor d'un estil de vida materialista si no posa en pràctica el coneixement que se li ha donat.+

Compara 1 Corintis 3:19 amb Proverbis 24:13 i 14. Quina és la diferència entre els dos tipus de saviesa que s'esmenten en aquests versicles? El dissabte, comparteix les teves respostes amb la classe.

L'ESPERIT SANT

El gran conflicte, la gran controvèrsia, és real; hi ha dos bàndols que estan lluitant per la nostra ànima. Un ens atrau a Crist (Joan 6:44) i l'altre, al món (1 Joan 2:16). El poder de l'Esperit Sant en la nostra vida ens atreu en la direcció correcta si només a ell ens sotmetem.

“Quan vingui ell, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap a la veritat plena; perquè no parlarà pel seu compte, sinó que comunicarà tot el que senti i us anunciarà les coses que han de succeir” (Joan 16:13; *veure també* Joan 14:16). L'Esperit Sant ens capacita per viure per principi i per fe, no per capritxos ni emocions que tant dominen el món. La preparació reeixida per viure en el cel es dona al viure fidelment en aquest món sota la direcció de l'Esperit Sant.

Pau aconsella: “Perquè la vostra fe no fos basada en saviesa humana, sinó en el poder de Déu” (1 Corintis 2:5). L'atractiu del món, sovint a través de les possessions materials, ens allunya del Senyor. Per contra, si no ens resistim, el poder de l'Esperit Sant ens portarà a Jesús.

L'èxit en la batalla amb el món i els seus atractius ho aconseguirem només des de fora. Llegeix Ezequiel 36:26 i 27; Joan 14:26; i Efesis 3:16 i 17. Quan permetem que l'Esperit Sant prengui possessió de nosaltres, quines coses farà Déu per assegurar-se que obtinguem la victòria espiritual?

“Per mitjà de falses teories i tradicions és com Satanàs obté el seu poder sobre la ment. Induint els homes a adoptar normes falses, deforma el caràcter. L'Esperit Sant parla a la ment i grava la veritat al cor a través de les Escripures. Així exposa l'error i l'expulsa de l'ànima. És per mitjà de l'Esperit de veritat, obrant a través de la Paraula de Déu, com Crist subjuga a ell mateix al seu poble escollit” (DTG 624, 625).

L'Esperit Sant és el relator de la veritat i és el do suprem que Jesús podria donar per representar la Deïtat a la terra després de la seva ascensió. L'Esperit Sant s'esforça per donar-nos poder per vèncer el poderós esquer del món i els seus “encants”.

El món atreu a tothom, oi? Quines decisions pots prendre ara mateix que t'ajudaran a sotmetre't a l'Esperit Sant, l'únic que et pot donar poder per resistir les temptacions del món?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: Un majordom actua segons els principis bessons del deure i de l'amor. “Recordin que el deure té un germà bessó, que és l'amor; quan tots dos s'uneixen, poden aconseguir gairebé qualsevol cosa; però si estan separats, cap és capaç de fer el bé” (TI 4:66). El deure és l'amor en acció. Només ens cal concentrar-nos en el sacrifici de Crist perquè l'amor desperti el nostre deure.

En canvi, els principis del món són l'odi i la seva bessona, la rebel·lió. La rebel·lió pot ser odi en acció. Llucifer es va rebel·lar contra Déu (Ezequiel 28:16, 17) i mai deixarà de fer-ho fins que sigui destruït. Ell va convertir l'autoritat de l'amor en l'amor a l'autoritat. Els líders religiosos d'Israel odiaven l'autoritat i el poder que Jesús posseïa (Mateu 22:29). Tot i que fugien del Temple o s'apartaven de la seva mirada penetrant, no canviaven d'actitud.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Segueix analitzant aquesta idea de l'amor i del deure. Què vol dir Ellen G. White quan, després d'anomenar-los bessons, diu que un sense l'altre “cap és capaç de fer el bé”? Com és l'amor sense el deure, i com és el deure sense amor? Per què han d'estar junts?
2. El versicle de memòria per a aquesta setmana diu: “La riquesa no val res el dia de la ira; però la justícia deslliura de la mort [...]. Qui confia en la seva fortuna caurà; però els justos reverdiran com fullatge ufanós” (Proverbis 11:4, 28). Quin és el significat d'aquest text? Què diu i què no diu, sobre les riqueses?
3. A classe, analitzeu la vida de Salomó. Pregunta com va poder haver-se esgarriat tant. Cerca versicles en el llibre d'Eclesiastès que ajudin a revelar la futilitat i la vacuïtat de les possessions mundanes, en tinguem moltes, com Salomó, o no. Què hem après aquesta setmana sobre la pregària, sobre l'estudi de la Bíblia i sobre la nostra relació amb Crist, que ens pot mantenir en el camí correcte, espiritualment parlant?
4. Fins i tot els que no tenen moltes possessions mundanals, com poden quedar atrapats en el parany que Satanàs els posa?
5. Quina resposta vas obtenir pel que fa a la pregunta final de dimecres sobre els diferents tipus de saviesa?

RESUM: Cultivar la vida espiritual és l'única manera segura d'escapar de la mundanitat. L'estudi de la Bíblia, l'oració, el servei cristià, la comunió cristiana i la consideració de les meravelles de la naturalesa poden ajudar a reformular la nostra cosmovisió i ser cridats a la plenitud espiritual.